

FUTÓBOGÁNC

Abafáy-Deák Csillag

Szüleit balesetben veszítette el. A körülményekről nem sokat beszéltek a családban, hiába kérdezősködött. Mikor nagyanyjával a családi albumot forgatták, csak fiatal- és gyerekkori képeket látott az édesanyjáról, és ahogy lapozták az albumot, egyszer csak üres lapok következtek, ahol a valamikori fényképeknek csak a helye látszott. Kedvenc képe az albumban az volt, ahol anyja virágos ruhában áll, mosolyogva integet, nem lehet tudni, kinek, szőke haja leengedve. A másik kedvence, ahol egy rendezvényen hegedül, lehuny szemmel, és csak az arcéle látszik. Rákérdezett, hogy hol van az édesanya hangszere. Mit érdekel, te nem vagy muzikális, és nem készülsz hegedűművésznek sem, válaszolta a nagyapja. A fiú tényleg nem készült annak, de szeretne volna látni a hangszert, amit édesanyja olyan átéléssel tartott a kezében, ahogy ez a képen is látható volt.

Az iskolában jól haladt, csak a kötelező olvasmányokkal gyűlt meg a baja, inkább mai történeteket szeretett olvasni. *A Noszty fiú esete Tóth Marival* című könyvnek neki se kezdett, pedig már régen levette nagyanyja könyvespolcáról, hamarosan dolgozatot írniak. Magával vitte a kötetet az iskolába, arra gondolt, majd a pad

alatt beleolvas matek órán, legálább egy részt ismerjen belőle. A többit a stréber Lili majd csak elmeséli, ha visz neki cserébe töltött cukorkát.

Sajnos nem Lilit ültették mellé, hanem a mindig zajongó Zénót, aki ahogy meglátta a kissé viharvert könyvet, ki is kapta a kezéből, csak nem fogsz megint a pad alatt olvasni, mint egy könyvmoly, mondta nevetve, és feje fölé emelte a könyvet, ekkor lépett be az osztályba a matektanár. A fiú a könyv után kapott, de Zénó még magasabba emelte és akkor egy fénykép esett ki belőle. Zénó fölkapta a földről és elégedetten csóválta a fejét, ez nagyon *kül*, és micsoda trendi szerelés, főleg a csaj, grufti is lehetne, kik ezek? A fiú nem tudott válaszolni, mert a matek tanár már ott állt mellettük. Mi ez a fénykép, és kivette Zénó kezéből, aki csak vonogatta a vállát. Az én könyvemből esett ki, szólalt meg a fiú. Óra végén visszakapod, mondta a tanár, és a fényképpel együtt a katedrához ment, ott hosszan nézte a képet és közben csóválta a fejét. Kicsengetés után a tanár visszaadta a fényképet, a családi dolgokra jobban kéne vigyázni, tette hozzá. A fiú nem nézett a képre, betette a könyvbe, ahonnan kiesett és a következő szünetben sem nyitotta ki.

Otthon bevonult a fürdőszobába, ide-oda forgatta a fotót. Nehezen ismerte fel az anyját, talpig feketében állt egy férfi mellett, fején kis fátyol, az is fekete. A férfit nem ismerte, csak feltételezte, hogy az apja lehet. Odament a nagyanyjához, kit temettek itt, nem beszélgetek erről soha, mondta, közeli rokon kellett legyen, ha ilyen fotó van róla. Nagyanya elvörösödött és elkezdett sírni, a képet a köténye zsebébe rejtette, azzal se törődve, hogy az esetleg összegyűrődik. Ki halt meg és nekem miért nem mondtátok el, kinek a temetése? Időbe tellett, mire a nagyanyja megszólalt. Nem temetés ez. Kis szünet után folytatta. Anyád imádta a színpadot, és nagyon tehetséges volt. Ezen a fiú nem lepődött meg. Megint szünet következett. Csak a színpadról és a zenei pályáról álmodozott, ezért éjjel-nappal gyakorolt. Újabb szünet. Nem akart férjhez menni, de nagyapád ebbe nem egyezett bele. Ez az esküvői fényképe. Hatalmas botrány volt. A fehér selyem menyasszonyi ruhát megrendeltük, gyönyörűen állt rajta, én vittem el a próbára. A templomban mégis ebben a fekete borzalomban jelent meg. Nagyapádnak kellett volna az oltárhoz kísérenie, de meg se ismerte a lányát, így anyád egyedül ment, megállt a vőlegény mellett, majd letérdelt a pap előtt és lehajtotta a fejét, mintha guillotine alá hajtotta volna, alig tudták onnan felemelni. Nagyon értett a színpadias dolgokhoz. A pap folytatta a ceremóniát és anyád többet nem ellenkezett.

Nagyanyja újból sírni kezdett. A fiú kivette a zsebéből a gyűrött képet és hosszasan nézte. Itt is gyönyörű volt az anyja. Kezében egy fura formájú csokrot tartott. Milyen virág itt ez? Ördögcsékér. Hogyhogya szekér, azt mondtátok, autóbaleset volt. Igen, az volt. Én a virágot kérdeztem. Az ördögcsékér egy bogáncsfajta, futóbogáncsnak is nevezik, nagyon szúrós növény, ősszel fújja a szél a mezőkön, illet köttetett be anyád a menyasszonyi csokorba, hogy ha feldobja, senki se nyúljon utána. Miért nem meséltetek erről soha és dugtátok el ezt a képet? Ekkor lépett be a fiú nagyapja és szigorúan nézett, nagyanyja kiszaladt a szobából. Mi ez, nyúlt a fiú kezében lévő fénykép felé nagyapja, elvörösödött arccal. A fiú is kiszaladt a szobából, a képet gyorsan eldugta a szobájában, majd nagyanyja keresésére indult. Kint ült a padon, mozdulatlanul. A fiú leült mellé és megfogta a kezét. Holnap kimegyünk a temetőbe – mondta, és megsimogatta a fiú fejét. Megjelent

II. Rákóczi Ferenc – kő

nagyapa is az udvaron és ekkor újból csend lett.

Másnap nagyanyjával együtt indultak a temetőbe. A fiú most látta először a sírt és rajta a márvány sírkövet. Elolvasta az anyja nevét, a leánykorit is, meg a szü-

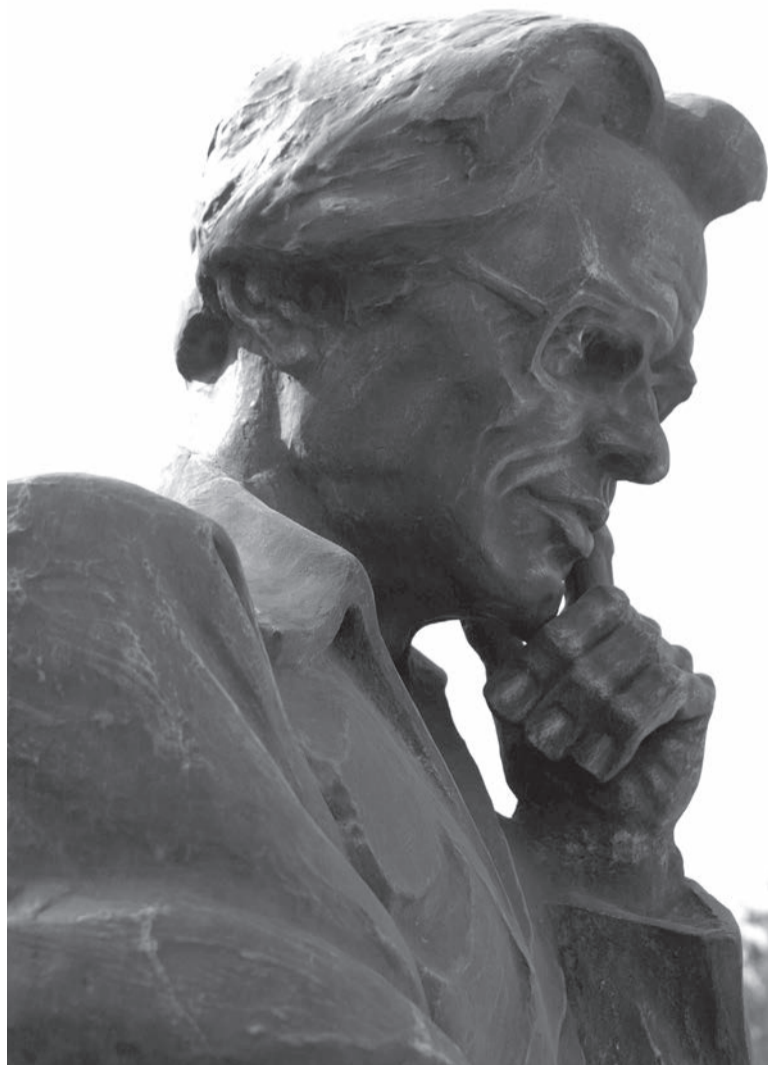
letési és halálzási évszámokat. Utóbbi megegyezett az ő születési évével. Én öltem meg? Nagyanyja csak rázta a fejét.

Apja neve is rá volt vésva a márványlapra, de a születési dátuma után csak egy kötőjel következett.

LAPSZÁMUNK SZERZŐI

- Abafáy-Deák Csillag** (1949, Marosvásárhely) író
Bálint Tamás (1985, Székelyudvarhely) költő, közgazdász
Bereményi Géza (1946, Budapest) író, dalszöveg- és forgatókönyvíró, filmrendező
Demeter Arnold (1998, Csíkszentkirály) költő
Farkas Wellmann Endre (1975, Marosvásárhely) költő, szerkesztő
Ferencz Imre (1948, Kászonsaltíz) költő, szerkesztő
Gere Nóra (1995, Csíkszereda) költő
György Attila (1971, Csíkszereda) író, újságíró, szerkesztő
Kassay Sára (2001, Gyergyóalfalu) költő
Kovács Újszászy Péter (1996, Kolozsvár) író, műfordító
Laczkó Vass Róbert (1976, Gyergyóremete) színművész, énekes, költő
Lakinger Tibor (1973, Budapest) költő, fotós
Miklóssi Szabó István (1977, Sepsiszentgyörgy) író
Muszka Sándor (1980, Kézdivásárhely) költő, író
Péter Beáta (1982, Csíkszereda) író, teatrológus, újságíró
Polgár Kristóf (1997, Szolnok) költő, színész
Regős Mátyás (1994, Budapest) költő
Sántha Attila (1968, Kézdivásárhely) költő, író, irodalomtörténész
Simon Márta (1971, Gyergyóújfalu) író
Szabó Palócz Attila (1971, Zenta) költő, író, szerkesztő, színművész
Török Sophie (1895, Budapest – 1955, Budapest) költő író
Vöröskéry Dóra (1995, Békéscsaba) író
Z. Németh István (1969, Komárom) költő, tanár
Zorkóczy Zenóbia (1971, Székelyudvarhely) színésznő, előadóművész

Lapszámunkat **Zavaczki Walter Levente** (1975, Felsővisó) szobrászművész alkotásaival illusztráltuk.

Sütő András – bronz

Az **Előretolt Helyőrség** lapcsalád kiadója a **Petőfi Irodalmi Ügynökség Nonprofit Kft** (1053 Budapest, Károlyi u. 16.) • Kiadásért felelős: **Tihanyi Gabriella Irén** ügyvezető • Az erdélyi lap kiadója az **Erdélyi Médiaújság Egyesület**. Cím: RO-410010 Nagyvárad, Mihai Eminescu u. 62/1. • Főszerkesztő: **Szentmártoni János** • Felelős szerkesztő: **Sántha Attila** • Szerkesztők: **Bálint Tamás, Muszka Sándor, Péter Beáta, Varga Melinda** • Főmunkatárs: **Miklóssi Szabó István** • Szerkesztőségi titkár: **Péter Beáta** • Tördelés, korrekció: **Prima Press Kft.** • Szerkesztőség: RO-530211 Csíkszereda, Márton Áron utca 18. • Postai cím: Előretolt Helyőrség, RO-530220 Csíkszereda, OP 1, CP. (postafiók) 31. E-mail: **office@eloretolthelyorseg.ro** • ISSN2601-8446, ISSN-L 2601-844 • **www.helyorseg.ma**